

อาหลี่
เจ้าเป็นอะไรไป?

ขอบคุณฮุหยิน
ข้าไม่เป็นไรเจ้าค่ะ

เจ้าเด็กนั้น
กลั่นแกล้งเจ้าอีกแล้ว
ใช่หรือไม่?

เปล่า
เจ้าค่ะ

จินจื่อเซวียน!
เจ้าอยากตายรี!!!

นับตั้งแต่
บัดนี้เป็นต้นไป
เขากับศิษย์พี่ของข้า
จะทางใครทางมัน
ไม่ข้องเกี่ยวกันอีก!

เว่ยอู่เซี่ยน เจ้าปฐิบัติ
กับผู้อาวุโสกว่าเข่นนี้รี
คำพูดของเจ้ามันไม่พอดี
ไปหน่อยรึยัง?

ข้าไม่ได้หมายถึงซูหยินจิน
แต่น้องชายของท่านพูดจา
ไม่ให้เกียรติศิษย์พี่ของข้า
หลายครั้งหลายครา

ข้าอวดดีตรงไหนกัน?

อวดดีตรงไหน?

เหล่าภูตผีนั้นเตลิด
ก็เพราะเสียงขลุ่ยของเจ้า
แล้วสามในสิบของพวกเขา
เจ้าก็ครอบครองไปผู้เดียว

แบบนี้ยังไม่อวดดีอีกหรือ?

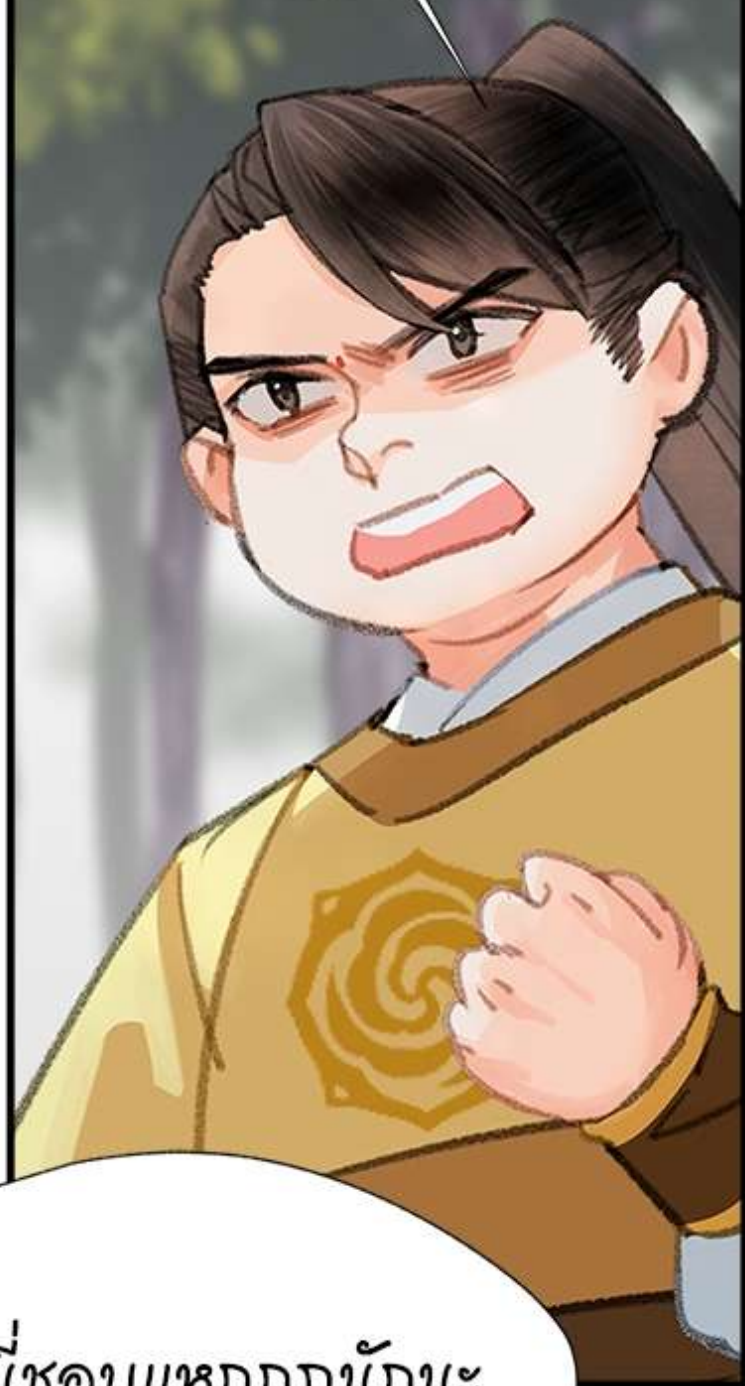

ที่แท้ก็หาข้ออ้าง

ท่านไม่ได้เป็นคนพูดเองหรือ?
ว่าไว้มาวัดฝีมือที่แท้จริงกัน
ในสนามล่า

แต่ที่เจ้าใช้มันคือ
วิธีสกปรกชั่วร้าย
ไม่ใช่ฝีมือของตนเอง
เสียหน่อย

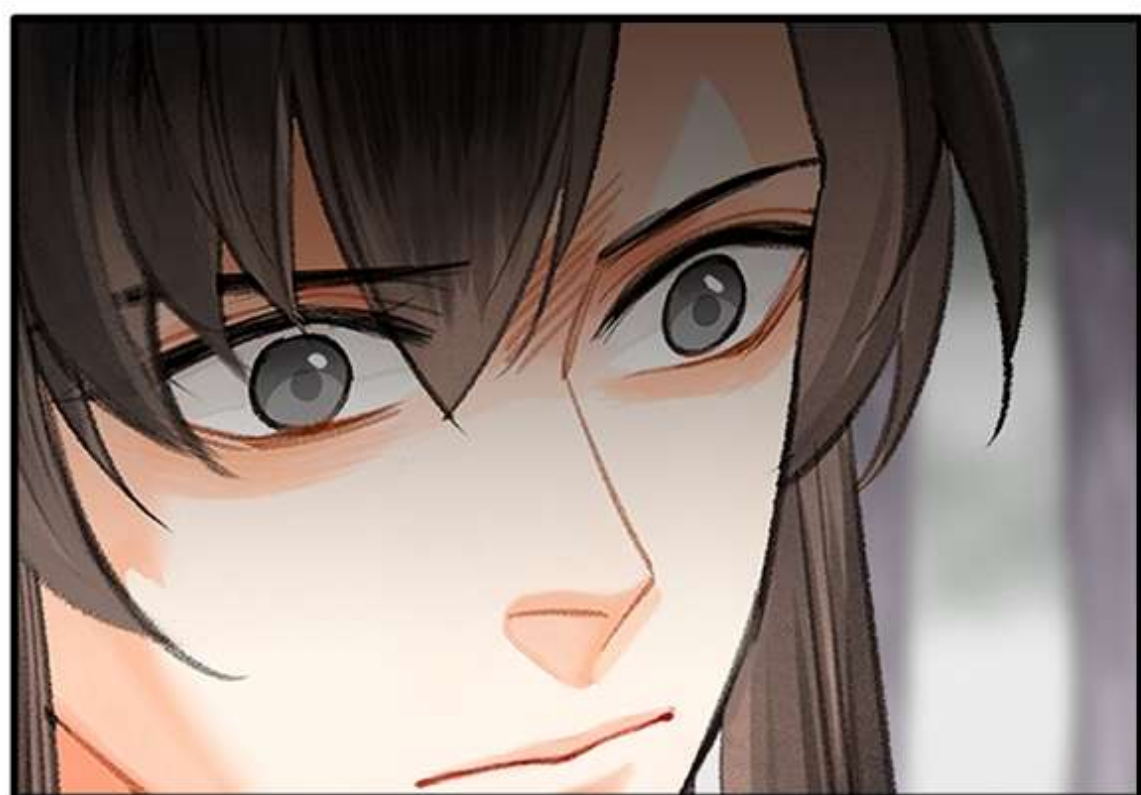
เจ้านี้ชอบแหกกฏน่ะ

การอบรมของ
ตระกูลเจียงแห่งอ้วนเมิ่ง
ก็คงไม่ต่างอะไรกัน!

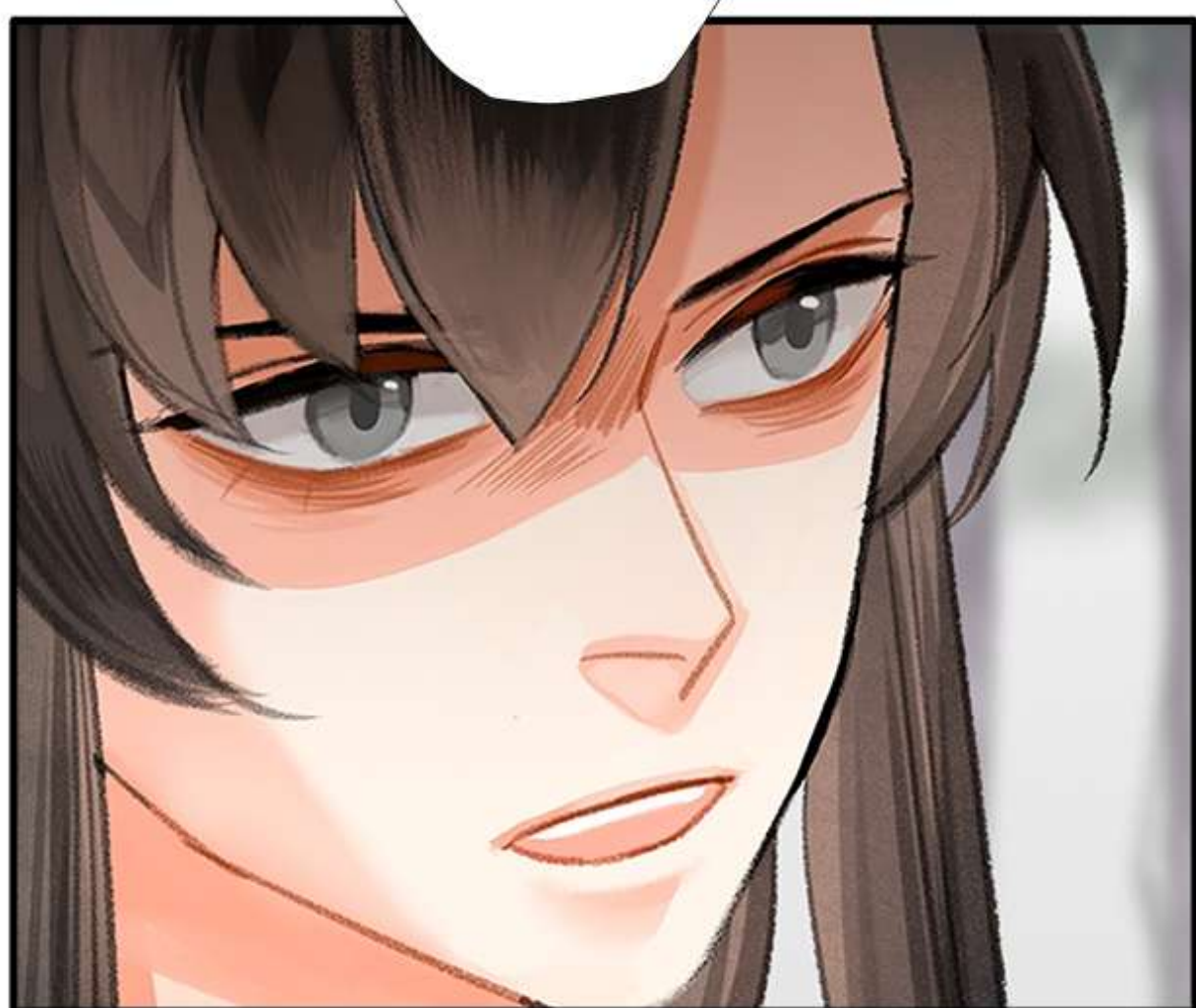

จื่อชวิน!

อปรม?

วิธัสกปรกชั่วร้าย?

อยากให้พวกท่าน
รู้ว่า

ที่พวกท่านพูด

ก็สามารถเอาชนะ
พวกท่านทุกคนได้แบบ
ไม่เห็นฝุ่นเลยละ

เว่ยอู่เชียน!
ลูกบ่าวไพร่อย่างเจ้า
อย่ามากำเริบเลิบบ้าน
ไปหน่อยเลย!!!

คุณชายจีน
ที่ท่านกล่าวเมื่อครู่

ว่าอาเชียนแหกกฏ
वादัดจองทอง

ข้าขออภัยทุกท่าน
แทนเขาด้วย

ศิษย์พี่!

ยังดีที่แม่นางเจียง
รู้ผิดชอบชั่วดี

ไม่ต้องขอโทษหรอก

อย่างไรเสีย
ตระกูลเจียงแห่งอ้วนเมิ่ง
และตระกูลจินแห่งหลานหลิง
ก็เหมือนเป็นครอบครัว
เดียวกันอยู่แล้ว

๗๖

แต่ในประวัติศาสตร์แห่งการล่าภูติผี
ข้าไม่เคยได้ยินกฎข้อใดบอกว่า

ห้ามผู้ใดล่ามากเกินไป

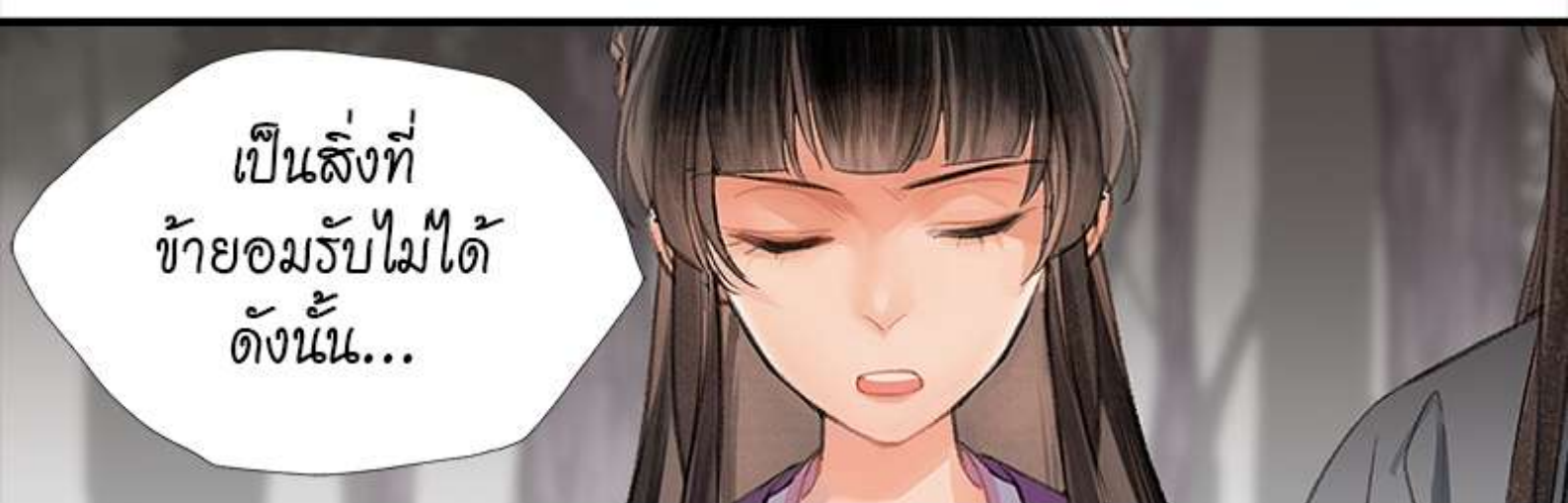

ยิ่งไปกว่านั้น
อาเชียนเติบโตมาพร้อมกับข้า
ผูกพันกันตั้งแต่พี่น้องแท้ๆ

ที่บอกว่าเขาเป็น
“ลูกบ่าวไพร่”

เป็นสิ่งที่
ข้ายอมรับไม่ได้
ดังนั้น...

ข้าหวังว่า
คุณชายจินจื่อชวิน

จะกล่าวขอโทษ
ต่อเว่ยอู่เซียนจากตระกูลเจียง
แห่งอ้วนเมิ่งด้วย!